

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. D. L.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2021, č. j. MV-909-5/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 3. 2021, č. j. 112 A 3/2021 - 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladu řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 19. 2. 2021, č. j. MV-909-5/SO-2021, bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 22. 11. 2019, č. j. OAM-28864-12/ZM-2017, kterým bylo zastaveno řízení o žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalobce totiž podal odvolání po uplynutí patnáctidenní lhůty až dne 25. 11. 2020, ačkoliv prvoinstanční rozhodnutí mu bylo doručeno fikcí dne 6. 12. 2019 na adresu N. X, K., na níž byl podle údajů z evidence cizinců hlášen k pobytu.

[2] Proti tomuto rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, v níž mimo jiné uvedl, že nikdy nenahlásil změnu pobytu na adresu N. X, K., ani ji neuvedl jako adresu pro doručování, a není mu tak zřejmé, z jakého důvodu mu bylo

doručováno právě na ni. Za těchto okolností při doručování na tuto adresu nemohla nastat fikce doručení.

[3] Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 23. 3. 2021, č. j. 112 A 3/2021 - 13, postoupil věc Krajskému soudu v Ostravě. Vycházel přitom z ustanovení § 172 odst. 6 věty první zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), podle něž *k řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu*. Vzhledem k tomu, že žalobce byl podle údajů z evidence cizinců ke dni podání žaloby, tj. k datu 3. 3. 2021, hlášen k pobytu na adrese N. X, K., dospěl Krajský soud v Ústí nad Labem k závěru, že ve věci je dána místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[4] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanoveních § 103 odst. 1 písm. a), d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že k pobytu na adrese N. X, K., se nehlásil a pokud má takovou adresu místa pobytu zapsanu v evidenci cizinců, jedná se o nepravdivý a neoprávněný údaj. Navíc místní příslušnost soudu zakládá nikoliv zápis v evidenci cizinců, nýbrž adresa, na níž se cizinec sám nebo prostřednictvím jiné osoby přihlásil postupem stanoveným v zákoně o pobytu cizinců. Otázkou skutečného místa hlášeného pobytu stěžovatele se přitom krajský soud nezabýval a nepřihlédl k žalobní argumentaci, která byla v tomto směru uplatněna. Proto je usnesení krajského soudu nepřezkoumatelné. S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl zrušení napadeného usnesení a určení, že Krajský soud v Ústí nad Labem je místně příslušný k projednání žaloby a rozhodnutí o ní.

[5] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že ke dni vydání jejího rozhodnutí, podání žaloby i v současné době je evidována adresa N. X, K., jako poslední místo hlášeného pobytu stěžovatele na území České republiky. Tato skutečnost vyplývá z výpisů z cizineckého informačního systému ze dne 14. 1. 2021 a 20. 4. 2021, jež jsou součástí spisového materiálu. S ohledem na uvedenou adresu místa hlášeného pobytu je podle § 172 odst. 6 věty první zákona o pobytu cizinců místně příslušným soudem stěžovatele Krajský soud v Ostravě. Jak se již uvádí v žalobou napadeném rozhodnutí, byla adresa N. X, K., uvedena v dokladu o zajištění ubytování ze dne 30. 10. 2017, který stěžovatel doložil k žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty a jehož originál se také nachází ve správním spise. Tato adresa byla po dobu řízení vedena v cizineckém informačním systému a žádná jiná nebyla stěžovatelem nahlášena. Není proto žádný důvod k domněnce, že by zápis v cizineckém informačním systému byl neoprávněný. Je přitom na odpovědnosti žadatele o prodloužení zaměstnanecké karty, aby doklady předkládané k jeho žádosti obsahovaly pravdivé údaje. Dále je ze spisového materiálu zřejmé, že v okamžiku podání odvolání si již stěžovatel byl vědom toho, že správní orgány evidují v jeho případě adresu N. X, K.. Nic mu tedy nebránilo v časovém úseku mezi podáním odvolání a žaloby nahlásit jinou adresu jako místo svého pobytu na území České republiky. Takto však nepostupoval, a proto jeho

pokračování

žalobu nemůže projednávat Krajský soud v Ústí nad Labem. S ohledem na tyto skutečnosti žalovaná navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[6] Proti usnesení, jímž krajský soud rozhodl o postoupení věci místně příslušnému soudu, je kasační stížnost přípustná, jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. Nad 22/2007 - 101, které bylo publikováno pod č. 2503/2012 Sb. NSS. Podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu, s výjimkou toho, jímž se řízení o žalobě končí, dále nevzniká stěžovateli poplatková povinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19). Napadené usnesení, kterým krajský soud postoupil věc místně příslušnému soudu, nepochybně je takovým procesním rozhodnutím, a proto stěžovatel nebyl vyzván k zaplacení soudního poplatku za řízení o této kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud tedy přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na důvody uvedené v § 103 odst. 1 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[8] Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.*

[9] Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*

[10] Nejvyšší správní soud z obsahu správního spisu ověřil správnost tvrzení žalované, že podle výpisů z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky ze dne 14. 1. 2021 a 20. 4. 2021 je stěžovatel od 30. 10. 2017 hlášen k pobytu na adrese N. X, K., okres N. J. Ta je v cizineckém informačním systému evidována na základě dokladu o zajištění ubytování ze dne 30. 10. 2017, který byl připojen k stěžovatelově žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty sepsané v tentýž den. Na uvedené adrese stěžovatel převzal usnesení o přerušení správního řízení a místo hlášeného pobytu v K. bylo uvedeno i na několika protokolech o předání vízového/pobytového štítku, jehož převzetí vlastnoručně podepsal. Žádnou změnu místa pobytu na území České republiky stěžovatel později nenahlásil, takže i ke dni 3. 3. 2021, kdy byla podána žaloba, byl stále evidován na adrese N. X, K., což vyplývá i z výpisu z evidence cizinců (AISC), který si opatřil Krajský soud v Ústí nad Labem.

[11] Je tedy zřejmé, že stěžovatel se k pobytu na uvedené adrese přihlásil, takže se nemůže jednat o nepravdivý či neoprávněný zápis v cizineckém informačním systému, který by neměl z hlediska určení místní příslušnosti krajského soudu k projednání žaloby žádnou relevanci. O správnosti místa hlášeného pobytu stěžovatele na adrese N. X, K., nevznikly

z obsahu správního spisu žádné pochybnosti, takže Krajský soud v Ústí nad Labem po provedení vlastního šetření nemusel výslovně reagovat na tvrzení obsažené v žalobě, že s největší pravděpodobností je poslední místo pobytu stěžovatele na adrese L. X, B.

[12] Krajský soud v Ústí nad Labem tedy uvedenou právní otázku posoudil správně, pokud s odkazem na ustanovení § 172 odst. 6 větu první zákona o pobytu cizinců dospěl k závěru o místní příslušnosti Krajského soudu v Ostravě a věc tomuto soudu postoupil. Napadené usnesení přitom obsahuje rozhodné důvody pro tento v něm učiněný závěr. Důvody kasační stížnosti uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. proto nebyly naplněny.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první a § 120 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť v něm stěžovatel neměl úspěch a žalované nevznikly žádné náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu